

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Sa/35/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1016201569
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Široká
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1016201569.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v konaní pred sudkyňou JUDr. Zuzanou Širokou v právnej veci žalobcu: A. V. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXX, XXX XX K., zastúpený JUDr. Július Jánošík, advokát, so sídlom Klincová 35, 821 08 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo obrany SR, Kutuzovova 8, 832 47 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SEL'UZ-4-34-2/2016-OdSP zo 17.06.2016, takto

rozhodol:

I. Súd rozhodnutie žalovaného č. SEL'UZ-4-34-2/2016-OdSP zo 17.06.2016
z r u š u j e a vec vracia žalovanému na ďalšie konanie.

II. Žalobca má právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Rozhodnutím č. VÚSZ-65201007691209 z 19. marca 2016 (ďalej len prvostupňové rozhodnutie) Vojenský úrad sociálneho zabezpečenia rozhodol, že žalobcovi od 01.05.2016 znižuje výsluhový dôchodok zo sumy 735,26 euro mesačne na sumu 731,13 euro mesačne a ukladá povinnosť podľa ust. § 105 ods. 14 a 15 v spojitosti s § 113 ods. 2 písm. g) bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. vrátiť neoprávnene vyplatené sumy na výsluhovom dôchodku za obdobie od 01.12.2008 do 30.04.2016 v celkovej sume 69,27 euro v lehote 30 kalendárnych dní. V odôvodnení VÚSZ uviedol, že vlastnou kontrolnou činnosťou zistil, že žalobcovi bol rozhodnutím z 27.11.2008 zvýšený výsluhový dôchodok od 01.12.2008 v rozpore s právnou úpravou za 28 rokov trvania služobného pomeru. Žalobcovi trval služobný pomer 23 ukončených rokov a do doby trvania služobného pomeru mu bolo pre zvýšenie dávky zarátaných aj 5 rokov zvýhodneného zápočtu trvania služobného pomeru. VÚSZ mal ďalej za preukázané, že žalobca rozlišoval pojmy „trvanie služobného pomeru zhodnoteného pre nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku“, „trvanie služobného pomeru zhodnoteného pre nárok na zvýšenie výsluhového dôchodku“ a „doba služby zhodnotená zvýhodneným započítaním“, a na základe toho vedel alebo musel z okolností predpokladať, že poberá výsluhový dôchodok vo vyššej sume ako mu patril.

2. Proti uvedenému rozhodnutiu podal navrhovateľ odvolanie, v ktorom namietal zmenu pôvodného prepočtu zvýšenia dávky za rok 2013 a 2014. poukázal na to, že príspevok mu bol priznaný v roku 1997, t.j. pred účinnosťou zákona č. 328/2002 Z.z. a preto nemohol podľa tohto zákona získať dobu služby zhodnotenú zvýhodneným započítaním. Zvýhodnený zápočet získal v rokoch 1978-1983 a toto právo by sa mu malo zachovať. Nesúhlasil ani s dôvodmi vrátenia preplatku - nesplnenie povinnosti do 3 dní VÚSZ ohlásiť, že poberá vyšší dôchodok dňom uverejnenia zmeny valorizácie.

3. O odvolaní žalobcu rozhodol žalovaný rozhodnutím č. SEL'UZ-4-34-2/2016-OdSP zo 17.06.2016 (ďalej aj preskúmané rozhodnutie) tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil. V odôvodnení žalovaný k námietkam žalobcu uviedol, že zmena prepočtu zvýšenia dávky

v rokoch 2012-2015 je odôvodnená nesprávnym výpočtom zvýšenia výsluhového dôchodku v roku 2008 a z toho plynúcej potreby prepočítať výšku výsluhového dôchodku až do roku 2016. K námietke nesprávnej valorizácie v rokoch 2013 a 2014, žalovaný uviedol, že ide zo strany žalobcu o nesprávny výklad zákonného ustanovenia a poukázal na § 68 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z.z. a postup podľa ods. 3 a 5 až 11 tohto ustanovenia. Zvýhodnený zápočet bol žalobcovi priznaný v súlade s § 33 zákona č. 76/1959 Zb. o niektorých služobných pomeroch vojakov pre nárok na výsluhový príspevok (neskôr transformovaný na výsluhový dôchodok) a jeho výšku a tento nárok ostal zachovaný. Je potrebné rozlišovať nárok na výsluhový dôchodok a nárok na zvýšenie výsluhového dôchodku, upravovaný každoročne na základe vtedy platných právnych predpisov. Nezapočítanie zvýhodnenej doby služby v prípade, ak to zákon nepripúšťa nemožno považovať za porušenie čl. 30 Listiny základných práv a slobôd ani za diskrimináciu, či retroaktivitu.

II.

Správna žaloba

4. Žalobou doručенú správnemu súdu dňa 23.08.2016 sa žalobca domáhal zrušenia preskúmaného rozhodnutia z dôvodu nesprávneho právneho poúdenia vecí, procesného pochybenia prvostupňového orgánu a porušenia ústavných práv žalobcu.

5. Nesprávne právne posúdenie videl žalobca v tom, že žalovaný zdôvodňuje povinnosť vrátiť preplatok vedomosťou žalobcu s tým, že žalobca podal dňa 12.01.2007 odvolanie voči rozhodnutiu VÚSZ o zvýšení výsluhového dôchodku z 11.12.2006 a žiadal zhodnotiť 28 rokov služby vrátane zvýhodneného započítania. Žalovaný vyhovel odvolaniu a priznal zvýšenie výsluhového dôchodku za rok 2006. Uvedená skutočnosť sa však netýka roku 2008. Navyše rozhodnutie o zvýšení k 01.12.2008 žalobca ani neobdržal. Nemal teda ani vedomosť o tom, že mu je vyplácaná dávka vo vyššom rozsahu. Žalobca sa spoliehal na správnosť a zákonnosť právoplatných rozhodnutí vydaných štátnym orgánom, na základe ktorých mu bola priznaná dávka, bol preto dobromyseľný. Tvrdeniami, že žalobca mal rozpoznať, kedy sa stalo rozhodnutie štátneho orgánu chybným popiera žalovaný nielen prezumpciu správnosti rozhodnutí štátnych orgánov, ale aj právo na právnu istotu a právny štát, ktoré žalobcovi prináležia.

6. Ako ďalší žalobný dôvod žalobca uviedol procesné pochybenie prvostupňového orgánu, ktoré spočívalo v tom, že správny orgán vydal rozhodnutie v konaní, ktoré bolo právoplatne prerušené.

7. Posledným žalobným dôvodom označeným v žalobe bolo porušenie ústavných práv žalobcu. Žalobca považuje za porušenie čl. 30 Listiny základných práv a slobôd, porušenie princípu legitímnych očakávaní, porušenie princípu rovnosti a diskrimináciu určitej skupiny osôb pri priznávaní valorizácie, nezapočítanie zvýhodnenej doby, keď jednej skupine dôchodcov prihliada na zvýhodnený zápočet (ak získali 15 rokov služby len spolu so zvýhodneným zápočtom) a druhej skupine odopiera tento zvýhodnený zápočet (§ 68 ods. 3 zákona č. 328/2002 Z.z.).

III.

Vyjadrenie žalovaného

8. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe uviedol, že vo vzťahu k povinnosti vrátiť preplatok žalobca nenamieta samotnú skutočnosť, že k preplatku došlo, ale len to, že nebolo preukázané, že nebol dobromyseľný. Jeho vedomosť o tom, že mu je dôchodok vyplácaný v nesprávnej výške vyplýva z jeho úkonov v konaní. Rozhodnutím VÚSZ č. VÚSZ 65201007691209 z 11.12.2006 bol žalobcovi od 01.12.2006 zvýšený výsluhový dôchodok, pričom z odôvodnenia tohto rozhodnutia vyplýva, že pre nárok na výšku výsluhového dôchodku mu bolo zhodnotených 23 rokov služobného pomeru. Žalobca sa proti tomuto rozhodnutiu bránil odvolaním, v ktorom tvrdil, že ku dňu prepustenia trvala jeho služba v ozbrojených zboroch vrátane zvýhodneného započítania 28 rokov. Žalovaný odvolaniu vyhovel a rozhodnutím č. VÚSZ-652001007691209 z 15.12.2007 zohľadnil žalobcovi 28 rokov služobného pomeru.

9. Rozhodnutím č. VÚSZ-6520100691209 z 27.11.2008 zvýšil žalovaný žalobcovi výsluhový dôchodok. V odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol znenie ust. § 1 ods. 2 písm. b) zákona č. 433/2008 Z.z. o zvýšení výsluhových dôchodkov zo sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov. Napriek tomu, že v odôvodnení uvedeného rozhodnutia bolo výslovne uvedené, že sa výsluhový dôchodok žalobcovi zvyšuje za každý rok trvania služobného pomeru zhodnoteného na nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku, okrem doby služby zhodnotenej zvýhodneným započítaním, bolo žalobcovi nesprávne započítaných 28 rokov trvania služobného pomeru, t.j. vrátane doby služby zhodnotenej zvýhodneným

započítaním. Žalobca teda preukázateľne vedel, že pre vznik nároku a výšku jeho výsluhového dôchodku mu bolo zohľadnených 28 rokov (23 rokov trvania služobného pomeru a 5 rokov doby služby zhodnotenej zvýhodneným započítaním). Ak napriek výslovnému upozorneniu v odôvodnení rozhodnutia z 27.11.2008, že výsluhový dôchodok sa od 01.12.2008 nezvyšuje za dobu služby zhodnotenej zvýhodneným započítaním, bola zohľadnená aj doba služby zhodnotená zvýhodneným započítaním, žalovaný tvrdí, že žalobca musel vedieť, že výsluhový dôchodok mu bol rozhodnutím z 27.11.2007 (správne má byť 2008 - pozn. súdu) priznaný a vyplácaný vo vyššej sume ako mu patril.

10. K námietke týkajúcej sa nedoručenia rozhodnutia z 27.11.2008 žalovaný poukazuje na doručku, z ktorej vyplýva jej doručenie žalobcovi.

11. K prerušeniu konania pred prvostupňovým správnym orgánom žalovaný uviedol, že dôvodom na prerušenie konania bola skutočnosť, že VÚSZ bola doručená antidiskriminačná žaloba podaná žalobcom, ktorá sa týkala valorizácie výsluhového dôchodku v roku 2012. Vzhľadom na to, že VÚSZ bolo doručené uznesenie, ktorým súd konanie zastavil, VÚSZ pokračoval v konaní, keďže odpadol dôvod, pre ktorý bolo konanie prerušené.

12. K porušeniu ústavných práv žalobcu žalovaný uviedol, že žalobca svoje tvrdenia nijako nezdôvodnil. Nezapočítanie zvýhodnenej doby služby pre účely zvýšenia výsluhového dôchodku v prípade, ak to neumožňuje právny predpis, nemožno považovať za porušenie čl. 30 Listiny základných práv a slobôd, prípade diskrimináciu, či retroaktivitu, pretože pôsobí iba do budúcnosti. Právo na výsluhový dôchodok žalobcu, ktoré mu vzniklo v minulosti, nebolo zo strany žalovaného dotknuté. K zníženiu započítania doby služby na účely valorizácie došlo na základe zmeny právnej úpravy a žalovaný je povinný právnú úpravu rešpektovať.

13. Žalovaný žiadal, aby súd žalobu ako nedôvodnú odmietol resp. konanie zastavil.

III.

Replika a duplika

14. Žalobca k vyjadreniu žalovaného uviedol, že podľa jeho názoru mu patrí valorizácia za dobu služby stanovenú pri priznaní výsluhovej dávky a všetky kroky (odvolanie, žaloba) svedčia o tom, že nesúhlasí s postupom žalovaného. Ak by žalobca vedel o preplatku a súhlasil s postupom žalovaného pri valorizácii, tak by nepodnikol vyššie uvedené kroky. Žalobca nesúhlasí s tým, že dôkazné bremeno ohľadom doručenia rozhodnutia je na strane žalobcu. Toto tvrdenie považuje za v rozpore s judikátom č. 7 v zbierke stanovísk a rozhodnutí 1/2009). Žalobca namieta aj výšku preplatku, nakoľko zahŕňa aj preplatok za júl 2014, pričom správny orgán mu oznámil začatie správneho konania dňa 15.06.2014 s tým, že už predtým zistil podľa neho nesprávnu výšku priznanej dávky. Opätovne uviedol, že argumentácia žalovaného, že mal zistiť nesprávnosť rozhodnutia žalovaného je scestná a poukázal na judikatúru Ústavného súdu SR týkajúcu sa prezumpcie správnosti rozhodnutí správnych orgánov. Žalovaný sa nedostatočne vysporiadal s námietkou žalobcu, že spätným znížením už raz priznaných rokov služby pre účely valorizácie dochádza k diskriminácii žalobcu v porovnaní s poberateľmi výsluhových dávok, ktorý poberajú dávku za rovnaký počet priznaných rokov služby podľa predchádzajúcich predpisov, ale valorizáciu majú vyššiu. Poukázal na to, že rozsudok NS SR 7Sžso/25/2012 je relevantný aj vo veci žalobcu. K otázke prerušenia administratívneho konania poukázal na to, že žalovaný úmyselne opomenul fakt, že uznesenie o zastavení súdneho konania, na ktoré žalovaný poukazoval nikdy nenadobudlo právoplatnosť.

15. Žalovaný k vyjadreniu žalobcu uviedol, že situácia opísaná v rozhodnutí číslo 7 zbierky 1/2009 je diametrálne odlišná od situácie žalobcu, keďže rozhodnutie z 27.11.2008 bolo žalobcovi riadne doručené, o čom svedčí doručka. V rozhodnutí, na ktoré poukazuje žalobca doručenie nebolo žiadnym spôsobom preukázané a navyše správny orgán doručoval na inú adresu ako adresu účastníka konania. V situácií, keď existuje doručka musí ten, kto spochybňuje pravdivosť jej údajov preukázať, že údaje v nej nie sú pravdivé. K rozsudku sp. zn.: 7Sžso/25/2012 žalovaný uviedol, že situácie v uvedenom prípade je odlišná a rozsudok je záväzný iba medzi stranami v spore. Pre konanie v tejto veci právne záväzný nie je. Žalobca podľa žalovaného nevidel, ako malo dôjsť k jeho diskriminácii pri valorizácii dôchodku a nepreukázal existenciu iných poberateľov výsluhových dôchodkov, ktorí spĺňajú podmienky ako on a napriek tomu sú v určitej oblasti zvýhodnení. Opätovne zdôraznil, že je potrebné rozlišovať

nárok na výsluhový dôchodok a nárok na zvýšenie výsluhového dôchodku. Žalobcovi nikdy neboli spätne znížené už raz priznané roky služby. K zníženiu započítania doby služby na účely valorizácie došlo na základe zmeny právnej úpravy, ktorú musí žalovaný rešpektovať. Žalovaný však neznižil spätne pôvodne priznanú dávku.

16. Žalobca v následnom vyjadrení opätovne uviedol, že rozhodnutie z 27.11.2008 nedostal. V dávkovom spise nie je žiadna doručka. Žalovaný nemôže požadovať, aby žalobca suploval jeho funkcie pri kontrole zákonnosti rozhodnutí alebo neschopnosti preukázať doručenie rozhodnutia o zvýšení dávky. Namietá aj výšku preplatku za júl 2014, keďže žalovaný mu oznámil začatia správneho konania až 15.07.2014. K argumentu o nezáväznosti záverov Najvyššieho súdu SR v rozhodnutiach, na ktoré žalobca poukázal, uviedol, že žalovaný svojvoľne ignoruje rozhodovaciu činnosť najvyšších súdnych autorít. Prezentovaný prípad je aplikovateľný na situáciu žalobcu. K diskriminácii uviedol, že žalobca bol diskriminovaný v porovnaní s tými, ktorým bola dávka priznaná v správnej výške ako aj v porovnaní s dôchodcami zo všeobecného systému, ktorým bola valorizovaná dávka riadne každý rok. Poukázal na názor v judikatúre, podľa ktorého nedochádza k diskriminácii a spätnej retroaktivite, ak neskoršia právna norma zachová napriek zmenám pôvodne priznané nároky. Nepriamo názor žalobcu podporuje aj rozhodnutie sp. zn.: 9Sžsk/101/2020. Žalovaný neustále menil spôsoby valorizácie, pričom v niektorých rokoch neboli dávky valorizované vôbec. Poukázal na to, že v prvostupňovom rozhodnutí bola stanovená povinnosť vrátiť neoprávnene prijaté sumy, pričom v rámci rozpisu je uvedená výška výsluhového dôchodku 731,13 euro. Táto suma však bola stanovená až neskôr v rozhodnutí z 25.07.2017 o zvýšení VD na čiastku 731,13 euro. Žalobca preto nemohol vedieť, že poberá dávku neoprávnene vo vyššom rozsahu v dátumoch tvrdených žalovaným.

III.

Konanie na krajskom súde

17. Krajský súd v Bratislave ako správny súd v konaní o žalobe v sociálnych veciach (§ 199 a nasl. Zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok - SSP) preskúmal žalobou napadnuté rozhodnutie a administratívne konanie, ktoré predchádzalo jeho vydaniu s ohľadom na § 203 ods. 1 a 2 SSP a dospel k záveru, že správna žaloba je dôvodná.

18. Vzhľadom na to, že žalobca vyslovene súhlasil s rozhodnutím veci bez nariadenia pojednávania a žalovaný o nariadenie pojednávania nepožiadaval, správny súd, oznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP).

IV.

Skutkový stav a Právne posúdenie

19. Z administratívneho spisu žalovaného správny súd zistil, skutkový stav tak, ako je opísaný v bodoch 1-3 odôvodnenia tohto rozsudku. Spornou medzi stranami nebola skutočnosť, že žalovaný pre zvýšenie dávky výsluhového dôchodku od 01.12.2008 zhodnotil dobu služby 28 (23 ukončených rokov trvania služobného pomeru a 5 rokov doby získanej zvýhodneným započítaním).

20. Zvýšenie výsluhového dôchodku vojakov v roku 2008 upravuje § 2 písm. b) zákona č. 433/2008 Z.z. o zvýšení výsluhových dôchodkov zo sociálneho zabezpečenia policajtov a vojakov v roku 2008, podľa ktorého výsluhový dôchodok profesionálneho vojaka priznaný podľa predpisov účinných pred 1. júlom 2002 sa zvyšuje za každý rok trvania služobného pomeru zhodnoteného na nárok na takýto dôchodok a jeho výšku okrem doby služby zhodnotenej zvýhodneným započítaním o 0,012 %, ak bol priznaný podľa predpisov účinných pred 1. májom 1998.

21. Nebola teda sporná skutočnosť, že žalovaný zvýšil v roku 2008 výsluhový dôchodok v rozpore so znením ust. § 2 písm. b) zákona č. 433/2008 Z.z.

22. Za sporné medzi stranami považuje správny súd nasledovné otázky:

- či došlo k splneniu podmienky pre vznik povinnosti vrátiť dávku vyplatenú neprávom, spočívajúcu v tom, že žalobca vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila (právna otázka)
- či došlo k porušeniu ústavných práv žalobcu pri priznávaní valorizácie výsluhového dôchodku nezapočítaním zvýhodnenej doby služby 5 rokov (právna otázka).

23. Žalovaný odôvodňuje povinnosť žalobcu vrátiť neoprávnene vyplatenú dávku ust. § 113 ods. 2 písm. g) bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z., podľa ktorého je poberateľ dávky sociálneho zabezpečenia povinný vrátiť dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť odo dňa, od ktorého nepatrila vôbec alebo nepatrila v poskytnutej sume, ak prijímal dávku sociálneho zabezpečenia alebo jej časť, hoci vedel alebo musel z okolností predpokladať, že sa vyplatila neoprávnene alebo vo vyššej sume, ako patrila. Vedomosť žalobcu odvodzuje od skutočnosti, že žalobca rozlišuje pojmy „trvanie služobného pomeru zhodnoteného pre nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku“, „trvanie služobného pomeru zhodnoteného pre nárok na zvýšenie výsluhového dôchodku“ a „doba služby zhodnotená zvýhodneným započítaním“ a túto skutočnosť vyvodzuje z toho, že žalobca v roku 2007 podal odvolanie voči rozhodnutiu o zvýšení VD v roku 2006, pretože mu na valorizáciu bolo zhodnotených iba 23 rokov trvania služobného pomeru, hoci pre nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku, mu bolo zhodnotených 28 rokov vrátane doby 5 rokov získanej zvýhodneným započítaním.

24. Podľa názoru správneho súdu zo samotnej vedomosti žalobcu o tom, že existuje rozdiel v pojmoch „trvanie služobného pomeru zhodnoteného pre nárok na výsluhový dôchodok a jeho výšku“, „trvanie služobného pomeru zhodnoteného pre nárok na zvýšenie výsluhového dôchodku“ a „doba služby zhodnotená zvýhodneným započítaním“ nemožno automaticky vyvodiť vedomosť žalobcu o tom, že mu bola dávka výsluhového dôchodku vyplácaná vo vyššej sume ako mala.

25. Správny súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 52/2002 (sp. zn.: 3So/32/2001) v zmysle ktorého, ak príjemca dávky dôchodkového zabezpečenia neporušil svoju zákonnú povinnosť a v dobrej viere prijímal dávku vo vyššej výmere ako mu patrila, nezodpovedá podľa § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení znení neskorších predpisov za preplatok na dávke, ktorým tým vznikol. Od dôchodcu nemožno požadovať, aby kontroloval činnosť orgánu sociálneho zabezpečenia pri výpočte dôchodku a aby upozorňoval na nedostatky pri práci jeho zamestnancov. Vedomosť dôchodcu o poberaní dávky vo vyššej výmere ako mu patrila, nemožno vyvodiť zo samotného poberania dávky.

26. Napriek tomu, že uvedené rozhodnutie vychádza zo staršej právnej úpravy zákona č. 100/1988 Zb. správny súd je toho názoru, že uvedený záver je relevantný aj na situáciu žalobcu s poukazom na takmer totožné znenie ust. § 107 ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. a ust. § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z.

27. Podľa názoru správneho súdu nie je povinnosťou poberateľa dávky kontrolovať rozhodnutia správneho orgánu v tom smere, či sa správny orgán nepomýlil a v rozpore s právnou úpravou nepriznal vyššiu dávku. Nemá teda povinnosť predpokladať, že mu správny orgán priznal dávku vo vyššej sume ako mu patrila. Žalovaný správny orgán takýmto výkladom ust. § 113 ods. 2 písm. g) zákona č. 328/2002 Z.z. prenáša v neprimeranej miere zodpovednosť za správnosť svojich rozhodnutí na poberateľa dávky. Iná je situácia, ak poberateľ vedome uvedie nepravdivé údaje, resp. poruší povinnosť, prípadne inak spôsobí, že dôjde k nesprávnemu rozhodnutiu správneho orgánu a v dôsledku toho vyplateniu neoprávnenej sumy. V uvedenom prípade však o takúto situáciu nejde. Žalovaný mal všetky podklady pre výpočet valorizácie správne, žalobca ho nijakým spôsobom nezavádzal. Skutočnosť, že žalobca nesúhlasí s tým, že zákon nedovoľuje zohľadniť pri valorizácii výsluhového dôchodku aj dobu získanú zvýhodneným započítaním, nie je pre správny výpočet valorizácie žalovaným relevantná.

28. Dôvodom prečo bola dávka vyplatená nesprávne bolo pochybenie na strane správneho orgánu, ktorý napriek tomu, že uviedol správny právny predpis a konkrétnu právnu normu (§ 2 písm. b) zákona č. 433/2008 Z.z.), ktorý aj citoval v odôvodnení rozhodnutia, v rozpore s týmto ustanovením započítal pre valorizáciu výsluhového dôchodku aj dobu získanú zvýhodneným započítaním.

29. Z uvedených dôvodov správny súd nepovažoval podmienky ust. § 113 ods. 2 písm. g) bod 2 zákona č. 328/2002 Z.z. za splnené a stotožnil sa s názorom žalobcu, že bol dobromyseľný v prijímaní dávky zvýšenej od 01.12.2008.

30. Vzhľadom na vyššie uvedený dôvod na zrušenie preskúmaného rozhodnutia, správny súd sa ďalej nezaoberal zisťovaním, či bolo alebo nebolo preukázané doručenie rozhodnutia o zvýšení dávky z 27.11.2008 žalobcovi, ani či došlo k porušeniu ustanovení o konaní pred správnym orgánom v dôsledku vydania rozhodnutia v prerušenom konaní, ani obdobím, za ktoré preplatok vznikol, pretože pre rozhodnutie vo veci už neboli relevantné.

31. Druhá právna otázka, ktorá vo veci zostala sporná je porušenie ústavných práv žalobcu nezohľadnením doby získanej zvýhodneným započítaním pri valorizácii jeho výsluhového dôchodku.

32. K namietanému porušeniu práva v prípade zmeny v spôsobe valorizácie výsluhových dôchodkov sa vyjadril aj Ústavný súd Slovenskej republiky napríklad v uznesení sp. zn. II. ÚS 269/2019 z 2. októbra 2019, v ktorom uviedol: „Zmenou právnej úpravy valorizácie dávky výsluhového zabezpečenia (výsluhového dôchodku) došlo k zmene spôsobu jeho valorizácie a takáto zmena týkajúca sa rovnako všetkých bývalých príslušníkov Policajného zboru nemôže byť považovaná za diskriminačnú. Výsledok rokovania o návrhoch zákonov Národnej rady Slovenskej republiky ako zákonodarného orgánu, t. j. prijatie zmeny zákona, nemôže napĺňať znaky diskriminácie v zmysle zákona č. 365/2004 Z. z. o rovnakom zaobchádzaní v niektorých oblastiach a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon) v znení neskorších predpisov. Totiž zákon (prípadne jeho zmena) môže byť podrobený „iba“ ústavnému prieskumu podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) o súlade zákonov s ústavou (vrátane čl. 12 ods. 2 ústavy o zákaze diskriminácie) a kým o zákone Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní o jeho súlade nevysloví jeho nesúlad, platí prezumpcia jeho ústavnosti.“

33. Je právom každého štátu, aby zákonom stanovil kritériá upravujúce spôsob valorizácie už skôr priznaných dôchodkov vrátane výsluhových. Zmeny v legislatíve upravujúcej valorizáciu výsluhových dôchodkov sa nijako nedotkli nároku žalobcu už priznaného. Námietku o porušení ústavných práv žalobcu preto správny súd vyhodnotil ako nedôvodnú.

34. Správny súd si pripojil aj spis Okresného súdu Bratislava I č.k. 17C/1/2014, v ktorom sa žalobca domáhal, aby VÚSZ odstránil protiprávny stav tým, že žalobcovi prizná nárok na valorizáciu výsluhovej dávky za rok 2012. Vzhľadom na to, že k valorizácii dávky za rok 2012 nedošlo, a preto nemohla mať vplyv na výpočet výšky preplatku v preskúmanom rozhodnutí, správny súd nepovažoval závery tohto konania za relevantné pre rozhodnutie vo veci. V prípade ak by aj bol žalobca v tomto konaní úspešný, žalovaný by musel zohľadniť valorizáciu dôchodku za rok 2012 v novom rozhodnutí o zvýšení výsluhového dôchodku.

35. Vzhľadom na to, že žalovaný vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, správny súd zrušil preskúmané rozhodnutie žalovaného podľa § 191 písm. c) v spojení s § 199 ods. 3 SSP a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

36. V ďalšom konaní žalovaný vydá nové rozhodnutie, pričom právnym názorom správneho súdu vyjadreným v tomto rozhodnutí je viazaný (§ 191 ods. 6 SSP).

37. O trovách súd rozhodol v zmysle ust. § 167 SSP, tak, že žalobcovi priznal právo na úplnú náhradu trov konania, pretože bol v konaní úspešný. O výške trov bude rozhodnuté vyšším súdnym úradníkom samostatným uznesením (§ 175 ods. 2 SSP).

Poučenie:

Doručený rozsudok je právoplatný (§ 145 ods. 1 SSP).

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustná kasačná sťažnosť.

Kasačná sťažnosť musí byť podaná v lehote jedného mesiaca od doručenia rozhodnutia a podáva sa na Krajskom súde v Bratislave v počte vyhotovení, zodpovedajúcom počtu účastníkov konania. (§ 443 SSP).

V kasačnej sťažnosti sa musí okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 57 SSP uviesť označenie napadnutého rozhodnutia, údaj, kedy napadnuté rozhodnutie bolo sťažovateľovi doručené, opísanie rozhodujúcich skutočností, aby bolo zrejmé, v akom rozsahu a z akých dôvodov podľa § 440 sa podáva (ďalej len "sťažnostné body"), návrh výroku rozhodnutia (sťažnostný návrh).

Sťažnostné body možno meniť len do uplynutia lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 SSP).

Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ nemusí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom, vzhľadom na to, že ide o konanie o správnej žalobe podľa § 6 ods. 2 písm. c) SSP (žaloba v sociálnych veciach) (§449 ods. 1 a 2 SSP).